

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 25 maj 1939 kl. 3 e. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande i anledning av väckt motion angående utredning om försäljning till respektive arrendatorer av von Reiserska stiftelsens å Lärkesholm arrendegårdar jämte viss stödskog.

I en inom andra kammaren väckt, till dess femte tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 299, har herr *Hammarlund* hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte snarast låta utreda det i motionen närmare angivna förslaget om försäljning till respektive arrendatorer av von Reiserska stiftelsens å Lärkesholm arrendegårdar jämte den stödskog, som lämpligen bör tilldelas varje enskilt hemman.

Motionen.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Över motionen har andra-kammar-utskottet inhämtat utlåtanden från länsstyrelsen i Kristianstads län efter hörande av kommunalfullmäktige i Örskelljunga socken, från domänstyrelsen och statens egnahemsstyrelse, varjämte utskottet fått mottaga en skrivelse i ämnet från ett antal personer i orten, huvudsakligen stiftelsens arrendatorer (se Bil. 1—4).

Yttranden.

Andra kammarens femte tillfälliga utskott hemställde i sitt över motionen avgivna utlåtande, nr 5, ”att andra kammaren för sin del måtte i anledning av här förevarande motion nr 299 besluta, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om en allsidig och förutsättningslös utredning om upplåtande genom försäljning eller annorledes till respektive arrendatorer av von Reiserska Stiftelsens å Lärkesholm arrendegårdar jämte den husbehovsskog, som lämpligen bör tilldelas varje enskilt nybildat hemman”.

Andra kammarens femte tillfälliga utskott.

Andra kammaren biföll ett under överläggningen i kammaren framställt yrkande därom, ”att andra kammaren för sin del måtte i anledning av här förevarande motion nr 299 besluta, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om en allsidig och förutsättningslös utredning rörande lämpligheten och möjligheten av upplåtande genom försäljning eller annorledes till respektive arrendatorer av von Reiserska stiftelsens å Lärkesholm arrendegårdar jämte den husbehovsskog, som lämpligen bör tilldelas varje enskilt nybildat hemman”.

Andra kammaren.

Första kammaren, som jämlikt föreskriften i § 63 riksdagsordningen erhållit del av detta andra kammarens beslut, har hänvisat ärendet till sitt andra tillfälliga utskott.

Utskottet.

Enligt tillgängliga uppgifter omfattar von Reiserska stiftelsens egendom Lärkesholm i Örkelljunga socken 1.789 hektar mark, varav 863 hektar inägor, 638 hektar skog och resten impediment, mossar, vatten etc. Den under stiftelsens egen förvaltning stående skogen, som befinner sig i god hävd, skötes av skogssällskapet i Göteborg och lämnar för närvarande en årlig avkastning av omkring 17.000 kronor; jakträtten å egendomen är på förmånliga villkor utarrenderad. Godsets övriga areal är uppdelad på för närvarande 45 arrendegårdar (tidigare ett 60-tal) om 1,4 hektar till 30,3 hektar. Den till arrendegårdarna hörande skogbeväxta inägomarken växlar från praktiskt taget intet upp till 15,6 hektar.

Av utredningen i ärendet att döma synas vissa av arrendegårdarna icke hålla det mått i fråga om areal, som av senare tiders egnahemsutredningar och Kungl. Maj:ts framställningar till innevarande års riksdag angivits såsom minimum för ett ekonomiskt bärkraftigt självständigt jordbruk i södra Sverige och som numera anses böra omfatta en större åker- och utägoareal än tillförne. Någon under stiftelsens omedelbara förvaltning stående åkerareal finnes ej att fördela utöver vad som redan skett. Den enda utvägen att skapa större och lämpligare jordbruksenheter lärer därför vara att minska antalet gårdar genom sammanslagning. Att man därvid måste framgå med försiktighet är självfallet på grund av de hänsyn, de äldre och vid sina hem fästade arrendatorsfamiljerna äro berättigade till. Den nu under stiftelsens egen förvaltning stående, av skogssällskapet i Göteborg vårdade skogen och den till godset hörande jakten utgör stiftelsens huvudsakliga inkomstkälla. Att minska eller rent utav borttaga denna inkomstkälla genom att slå ut den på ett stort antal smärre gårdar skulle näppeligen låta sig göra utan att radikalt förändra eller äventyra stiftelsens karaktär och torde därför ej böra ifrågasättas. Det av stiftelsen förvaltade skogsområdet torde nämligen redan nu icke vara större än som erfordras för att kunna erhålla ett rationellt drivet skogsbruk.

Att i vissa fall lämpligt avvägda jordbruk med utsikt att lämna sina ägare nöjaktigt bärgning kunna komma till stånd vid försäljning av arrendegårdar synes vara uppenbart. Utskottet har emellertid ej förbisett att i andra fall åter en upplåtelseform med tryggad besittningsrätt utan försäljning kan antagas bliva ekonomiskt fördelaktigare för brukaren. I detta sammanhang förtjänar beaktas, att arrendatorerna enligt nu gällande arrendeavtal i arrendeavgift erlægga ett belopp, som i medeltal motsvarar endast 1,6 procent av nuvarande taxeringsvärdet. Med hänsyn till de låga arrendeavgifterna kan det måhända synas tveksamt, huruvida arrendatorerna kunna

beredas en ekonomiskt mer tryggad ställning, om de få tillfälle friköpa sina arrendegårdar. Utskottet får dock framhålla, att arrendeavgifterna enligt uppgift kunna förväntas icke oväsentligt höjas efter utgången av löpande arrendetid år 1946.

Även om, såsom i stiftelsens yttrande i ärendet till länsstyrelsen framhålles, stiftelsen sedan ett antal år tillämpar en bestämd plan syftande till att genom bättre anpassning av bruksenheter efter försörjningsmöjligheterna söka skapa bärkraftiga jordbruk, anser dock utskottet, att det skulle vara av värde att få utrönt, i vad mån ett friköp av arrendegårdarna i enlighet med arrendatorernas önskan eller eventuellt ett upplåtande till dem med mera tryggad besittningsrätt skall kunna förverkligas, utan att stiftelsens förmåga att i enlighet med sina syften utöva sin samhällsgagnande verksamhet äventyras. Då en dylik undersökning lämpligast torde böra äga rum i form av en sådan allsidig och förutsättningslös utredning, som av andra kammaren förordats, har utskottet ansett sig böra tillstyrka, att första kammaren biträder andra kammarens i ärendet fattade beslut.

Såsom statens egnahemsstyrelse i sitt utlåtande framhållit, bör vid utredningen upptagas till prövning bl. a. frågan, huruvida frilösning kan ske mot stiftelseförvaltningens bestridande.

Utskottet vill i detta sammanhang erinra om att vid behandlingen i riksdagen år 1928 av fråga om friköp av fastigheter i Bohuslän, tillhöriga den Hvitfeltiska stipendieinrättningen, åberopats en i ämnet på sin tid av justitiekanslersämbetet verkställd utredning, varav framginge, att friköp från testamentsstiftelsers egendom läte sig göra under vissa, därvid angivna förutsättningar. (Se Jordbruksutsk. utl. 1928: 69.)

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att första kammaren måtte biträda andra kammarens i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 22 maj 1939.

Å utskottets vägnar:

G. HEÜMAN.

Närvarande: herrar *Heüman*, *Anders Andersson**, *Swarling*, *Sundvik*, *Theodor Magnusson*, *Persson*, *Albertsson* och *von Horn*.

* Ej närvarande vid justeringen av utlåtandet.

Till Riksdagens andra kammaras femte tillfälliga utskott.

Genom Kungl. Jordbruksdepartementets skrivelse den 10 februari 1939 har länsstyrelsen anbefallts att till utskottet avgiva yttrande över den inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade motionen II: 299 angående utredning om försäljning till respektive arrendatorer av von Reiserska stiftelsens å Lärkesholm arrendegårdar jämte viss stödskog.

Såsom yttrande i ärendet vill länsstyrelsen åberopa vad direktionen för ovannämnda stiftelse uti en härvid fogad skrivelse anfört och därjämte framhålla följande.

I motionen hemställs om utredning angående försäljning till respektive arrendatorer av stiftelsens arrendegårdar jämte den stödskog, som lämpligen bör tilldelas varje enskilt hemman. Motionären ifrågasätter således icke blott friköp av brukade jordområden utan även tilldelande av tillräcklig stödskog. Då möjligheterna till friköp äro begränsade genom i gällande lag givna föreskrifter, måste ett tillgodoseende av motionärens önskemål ske genom på detta område ny lagstiftning.

En försäljning skulle genom minskad avkastning av stiftelsens kapital under nuvarande förhållanden föranleda reducering av utgående pensioner, understöd och bidrag till Örkelljunga kommun. På grund härav och då den fasta egendom, varom här är fråga, donerats huvudsakligen för det ändamål, som i Kungl. brevet den 26 oktober 1791 uttrycktes med "Pensionärernas bärgning", kan länsstyrelsen icke biträda motionärens förslag, som måste anses innebära ett avsteg, från testamentsbestämmelserna.

Att direktionen inriktat sig på att, i den mån det varit möjligt med hänsyn till arrendeförhållandena, skapa större och ekonomiskt bärkraftiga jordbruk och förse dem med nya åbyggnader, torde vara välbetänkt och även överensstämmande med allmängiltiga riktlinjer för jordbruksdrift. Länsstyrelsen har anledning att antaga, att jämväl för framtiden stiftelsens arrendeförhållanden komma att regleras med nödigt beaktande av arrendatorens intressen.

Under åberopande av vad ovan anförts får länsstyrelsen avstyrka åtgärder i motionens syfte.

Kristianstad i landskontoret den 28 februari 1939.

A. E. Rodhe.

Allan Rietz.

Utdrag ur protokoll, hållet vid sammanträde med Örkelljunga sockens kom.fullmäktige den 6 mars 1939.

Närvarande voro samtliga ledamöter med undantag för Herman Svensson i Attarp.

§ 1.

Till att justera dagens protokoll utsågos Doktor M. Ahlberg och korresp. Ragnar Paulsson.

§ 2.

Från länsstyrelsen inkommen resolution av den 2 mars 1939 jämte riksdagsmotion i andra kammaren nr 299 av herr Hammarlund angående utredning om försäljning till resp. arrendatorer av von Reiserska stiftelsens å Lärkesholm arrendegårdar jämte viss stödskog föredrogs.

Kommunalfullmäktige beslöto tillstyrka i motionen framfört förslag att till arrendatorerna försälja av dem arrenderad mark med därtill hörande nödig husbehovsskog, där så ske kan. Vad de mindre arrendatorerna beträffar vill kom.fullm. fästa uppmärksamheten på att av dem arrenderade jordbruk icke kunna göras bärkraftiga utan även efter försäljning dessa bäst lämpa sig som arbetar- och hantverkaresmåbruk.

Som v. Reiserska stiftelsens Direktion genom sin skogsförvaltning på ett utmärkt sätt skött stiftelsens skogar, böra de områden, som äro utlagda till skogsbruk skyddas för styckning. Fullm. vill framhålla, att den i motionen uttalade karakteristiken av von Reiser om de honom där tillskrivna bevekelsegrunderna ej torde vara överensstämmande med den historiska uppfattningen. Fullm. vill även framhålla sin protest mot påståendet att stiftelsen utgör en broms på utvecklingen i Örkelljunga socken. Fullm. vill särskilt poängtera, att förutsättningen för deras tillstyrkan till försäljningen till arrendatorerna är, att någon minskning i den samlade skogsarealen ej får äga rum.

Mot förestående beslut reserverade sig A. Hansson, Örkelljunga, enligt närslutna bilaga a.

År och dag som ovan

D. Andersson,
Ordförande.

Justerat:

Martin Ahlberg.

Ragnar Paulsson.

Rätt utdraget betygar:

D. Andersson,
Kom.fullm. ordf.

Till Riksdagens andra kammarens femte tillfälliga utskott.

Genom nådigt beslut den 10 februari 1939 har domänstyrelsen anbefallts avgiva yttrande över den inom riksdagen väckta motionen II: 299 angående utredning om försäljning till respektive arrendatorer av von Reiserska stiftelsens å Lärkesholm arrendegårdar jämte viss stödskog. Styrelsen får med anledning härav anföra följande.

von Reiserska stiftelsens egendom 5 mantal kronoskatte Lärkesholm är belägen i Örkelljunga socken av Kristianstads län. Enligt gällande skogshushållningsplan, fastställd år 1928, omfattar egendomen 1,789.70 hektar, fördelade på följande sätt.

åker	259.86 ha	
tomt	15.88 „	
äng och betesmark m. m.	587.29 „	863.03 hektar
skogsmark		637.78 „
impediment*		288.89 „
		<hr/>
	Summa	1,789.70 hektar

Hushållningsplanen redovisar ett virkesförråd å skogsmark av 77,191 kubikmeter, motsvarande 121 kubikmeter per hektar skogsmark. Därförutom finnes å impediment och inägor ett virkesförråd om 24,474 kubikmeter.

Egendomens inägoområden voro vid tiden för planens upprättande utarrenderade till ett 60-tal arrendatorer; enligt motionen är arrendatorernas antal för närvarande 45. Arrendetiden är för flertalet 20 år, räknat från den 14 mars 1926. Skogens skötsel handhaves för närvarande av Skogsällskapet i Göteborg.

Styrelsen har funnit angeläget fullständiga vad i motionen anförts beträffande dispositionen av stiftelsens tillgångar. Enligt "Testamente och Reglemente för von Reiserska stiftelsen Lärkesholm", utgivet av kontraktsprosten H. B. Hammar, bjddades stiftelsen genom testamentariska förordnanden den 10 november 1780 och den 28 mars 1782, av den år 1782 avlidne titulärlandshövdingen Anders von Reiser. Stiftelsen erhöll vid dennes död större delen av hans inom landet befintliga kvarlåtenskap, utgörande dels säterierna Lärkesholm och Lärka med underlydande gårdar och lägenheter i Örkelljunga socken dels även kontanta tillgångar. Genom beslut den 26 oktober 1791 fastställde Kungl. Maj:t vissa ändringar i bestämmelserna angående användningen av von Reisers kvarlåtenskap. Vissa ytterligare ändringar i bestämmelserna fastställdes åren 1860 och 1873. Sedan stiftelsens direktion hos Kungl. Maj:t gjort framställning om vissa ändringar i reglementet fastställdes genom nådigt beslut den 31 mars 1926 nu gällande reglemente, varur hämtas följande.

Stiftelsen består av två avdelningar, Reiserska pensions- och skolfonden samt Reiserska fideikommisset.

Reiserska pensions- och skolfondens tillgångar utgöras av säterierna Lärkesholm och Lärka med underlydande gårdar och lägenheter ävensom särskilda fonder, vilka enligt bokslut den 31 december 1925 uppgingo till 288,959 kronor 74 öre. Sedan från fondens årliga avkastning avdragits om-

kostnader för godsets och skogens skötsel med mera samt 1/20 lagts till kapitalet disponeras återstoden sålunda:

1. Till ÖrkeUjunga församlings barnavårdsnämnd överlämnas årligen ett belopp av 500 kronor till underhåll och skolgång åt fattiga, fader- och moderlösa barn.

2. Till ÖrkeUjunga församlings skolråd överlämnas årligen ett belopp av 1,500 kronor till anordnande av praktiska yrkesutbildningskurser med mera.

3. Därefter återstående del av avkastningen uppdelas i två delar, den ena utgörande 5/8 och den andra 3/8. Av den förstnämnda delen utdelas gåvor å tillhopa högst 100 kronor till fattiga inom församlingen, företrädesvis å Lärkesholm och Lärka; återstoden användes till pensioner åt tjugo fattiga, ogifta personer, varav i regel tio av adligt stånd; den andra delen utgår till ÖrkeUjunga församling, som bidrag till kommunala mellanskolan i ÖrkeUjunga.

Reiserska fideikommisset utgöres av fonderade medel, vilka den 31 december 1925 uppgingo till 40,393 kronor 17 öre. Avkastningen av dessa disponeras så att sedan ett mindre belopp fonderats, återstoden utdelas som brudgåvor till 20 fattiga flickor, eventuellt som stipendier till studerande vid Lunds universitet.

Av totala årliga avkastningen från stiftelsens olika avdelningar utgör inkomsten från skogen en avsevärd del. Enligt hushållningsplanen är den årliga virkesavkastningen 2,620 kubikmeter, vilket torde representera ett årligt nettovärde av omkring 17,000 kronor. Detta värde torde sannolikt icke oväsentligt överstiga ränteavkastningen av de två nämnda kapitalfonderna, vilka jämte virkesavkastningen torde utgöra stiftelsens helt övervägande inkomster.

I motionen har anförts, att, då det inte funnes en enda rimlig anledning kvar att behålla Lärkesholm för sitt ändamål, kunde godset utan vidare försäUjlas till dess arrendatorer och kapitalet överföras till von Reiserska fideikommisskapitalet, vilket sedermera kunde svara för de utfästelser, som gjorts till ÖrkeUjunga skolmyndigheter med flera.

För närvarande synes till varje brukningsdel disponeras omkring 5.5 hektar åker. Enligt vad 1936 års egnahemsutredning i sitt den 20 oktober 1938 avgivna betänkande uttalat, torde jordbruksjorden å ett familjejordbruk inom södra Sverige böra uppgå till 13 å 15 hektar. Med jordbruksjord förstås därvid åker samt efter skördeavkastningen i jämförelse med åkern på samma brukningsdel reducerad ång och betesmark. Med beräkning att i genomsnitt 10 hektar åker vore lämpligt per brukningsdel skulle å egendomen, som har en total åkerareal av omkring 260 hektar, kunna bildas 26 bärkraftiga jordbruk, vilka, därest egendomen styckades, skulle i genomsnitt erhålla omkring 25 hektar skogsmark, alldenstund arrendelågenheterna ligga så spridda över hela egendomen att det knappast torde kunna undvikas att hela skogsarealen bleve fördelad på de olika styckningslotterna.

Det kapital, som skulle erhållas genom försäljning till arrendatorerna av den i smårre enheter styckade egendomen, torde emellertid icke på långt när kunna beräknas uppgå till det kapitalvärde, som skogens avkastning representerar särskilt med hänsyn till de framtidsvärden, som finnas inom yngre åldersklasser, vilka inom skogen förefinnas i stor omfattning. En dylik åtgärd skulle sålunda medföra, att de understöd till olika personer och institutioner, som enligt gällande reglemente för stiftelsen föreskrivits, skulle avsevärt reduceras.

Såsom av motionen framgår har motionären icke förbisett möjligheten till minskad avkastning, ehuru han torde förknippat denna med svårigheten att erhålla tillfredsställande ränteinkomst av det ökade fideikommisskapitalet. Han anser dock, att enär byggnadsbeståndet å arrendegårdarna till stor del är av otidsenlig beskaffenhet, skulle en omfattande modernisering erfordras, varför avkastningen från stiftelsen under alla förhållanden skulle komma att minskas. Ett iståndsättande av samtliga 45 brukningsdelar så som motionären synes räkna med, torde dock, enligt styrelsens mening, vara en föga ändamålsenlig åtgärd och som nämnts icke vara i överensstämmelse med de strävanden, som nu göra sig gällande på jordbrukets område, vilka i stället gå ut på att sammanföra mindre brukningsdelar till större bärkraftiga enheter.

För att i möjligaste mån bibehålla stiftelsens avkastning vid nuvarande nivå, så att testamentets föreskrifter på bästa sätt kunna tillgodoses samtidigt med en sanering av egendomens jordbruk, synes arrendeformen fortfarande böra bibehållas, varvid dock brukningsdelarna, på sätt av styrelsen ifrågasatts, successivt böra sammanföras till större, bärkraftiga enheter. Den nuvarande direktionen synes också enligt motionären planlagt sina dispositioner efter nu nämnda linjer.

Med stöd av vad ovan anförts får domänstyrelsen avstyrka i motionen framfört förslag om försäljning till respektive arrendatorer av von Reiserska stiftelsens å Lärkesholm arrendegårdar jämte den stödskog som lämpligen bör tilldelas varje enskilt hemman.

Stockholm den 28 februari 1939.

Kungl. domänstyrelsen

G. Kuylenstjerna.

/Folke Carlbom.

Bilaga. 3.

Till Riksdagens andra kammares femte tillfälliga utskott.

Genom ämbetsskrivelse den 10 februari 1939 har egnahemsstyrelsen anbefallts att avgiva och före den 1 mars 1939 till riksdagens andra kammares femte tillfälliga utskott överlämna yttrande över den inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade motionen II: 299 angående utredning om försäljning till respektive arrendatorer av von Reiserska stiftelsens å Lärkesholm arrendegårdar jämte viss stödskog.

I anledning härav får egnahemsstyrelsen anföra följande.

Styrelsen har tidigare haft anledning att i viss mån befatta sig med ifrågasvarande arrendatorer å Lärkesholm. På grund av gjorda ansökningar om bostadsförbättringsbidrag lät styrelsen under 1936 genom ledamoten E. B. Andersson undersöka bostäderna å åtta arrendeställen därstädes. Besiktningssinstrumentet bilägges i avskrift.

Med den kännedom styrelsen har om förhållandena å Lärkesholm vill styrelsen tillstyrka den begärda utredningen. Därvid har särskilt uppmärksamhetsammats det till synes trängande behovet att sätta åbyggnaderna å arrende-

gårdarna, i stånd ävensom önskemålet att tilldela hemmanen erforderlig skog. Undersökas bör sålunda, huruvida i samband med frilösningen finansiering kan ske av byggnadernas iståndsättande samt om tilldelning av tillräcklig skog kan ställas i utsikt. Beaktas bör givetvis även frågan, om sanering av arrendeställena genom sammanslagning av fastigheter kan komma till stånd, i syfte att bärkraftiga jordbruk erhållas. Huruvida frilösning kan ske gent emot stiftelseförvaltningens bestridande, synes jämväl böra upptagas till prövning.

Tryckt exemplar av "Testamente och Reglemente för von Reiserska stiftelsen Lärkesholm" bilägges.

Detta ärende har handlagts av egnahemsstyrelsen i plenum.

Stockholm den 3 mars 1939.

O. Agerberg.

/E. Bring.

Bilaga 4.

Till andra kammarens femte tillfälliga utskott.

Undertecknade arrendatorer å Lärkesholm hemställa härmed till Utskottet att tillstyrka utredningen angående *friköp av våra arrenden* under förutsättning att friköpen tilldelas *husbehovsskog* under sådana former, att Stiftelsens samlade skogsområde i huvudsak lämnas kvar till sin nuvarande omfattning.

Vi äro alla intresserade jordbrukare och anse, att vårt bästa genom friköpen skulle komma att tillgodoses och vår ekonomiska styrka ökas. Detta utan men för Stiftelsen.

Vi ha väl nu låga arrendeavgifter, men vi ha fått klara besked om att de vid nästa arrendeskifte, år 1946, skola komma att ökas till mer än det dubbla. — I större utsträckning skulle med största förmodan våra barn stanna kvar i modernäringen och hemmet, då de skulle få arbete på egen torva.

Att vår önskan om friköp ej är tillfällig eller en produkt av någon agitation visas otvetydigt av det faktum, att de äldre av oss redan för ett par årtionden sedan voro med om en liknande begäran.

Lärkesholm den 6/4 1939.

37 namnunderskrifter.